

FLOARE DE COLȚ

REVISTA ELEVILOR ȘI A PROFESORILOR
ȘCOLII GIMNAZIALE "MIRON COSTIN" BACĂU

DIRECTOR: ANCA ȘTEFANIA CRĂCIUN

REDACTOR ȘEF: LILIANA ADOCHIȚEI

INFORMATICIAN: AUREL CÂMPEANU

ISSN 2065 -6777

Nr.7 - anul 2020

EDITORIAL

Implicarea părinților în activitățile extrașcolare

Prof. înv. primar Paula ANDREI

Relația școală – familie - comunitate în educația copilului a căpătat noi valențe, cu apariția noțiunii de asigurare a calității în învățământ. Ridicarea calității în educație este un obiectiv major al eforturilor de eficientizare a legăturilor obligatorii dintre școală, comunitatea locală și familiile elevilor, aceștia fiind beneficiarii direcți ai efortului făcut de școală în acest sens.

Școala poate participa și interacționa cu familiile elevilor, poate iniția activități utile în școală sau în afara acesteia, școala sprijină factorii implicați pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înțelege normele moral-civice, poate îmbunătăți calitatea vieții și performanțelor elevilor, poate forma abilități de gândire, independentă și critică, etc.

Unii părinți sunt interesați să adere la ideea de colaborare activă, acceptând rolul de factor răspunzător în devenirea propriului copil. Deși părinții consideră că ei știu ceea ce este bine, pentru că ei aleg, caută și se interesează despre diferite opțiuni, acceptul copilului este cel care îi ajută să se implice și să obțină ceva din ceea ce ei își propun. Părinții care au luat parte la activitățile extrașcolare și-au manifestat interesul și aprobarea față de educația oferită de școală. Ca urmare a activităților derulate, legătura școlii cu familia s-a îmbunătățit considerabil, părinții simțindu-se utili, prezentând în acest fel un interes mai mare pentru școală. Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă.

Sunt și părinți care așteaptă prea mult de la școală și nu fac mai nimic pentru dezvoltarea unei relații mai strânse cu propriii copii. Pentru ei școala este singura responsabilă de educația copiilor. Dezinteresul părinților poate năruți tot efortul pe care profesorii îl depun la orele de curs.

Părinții au fost parteneri activi în desfășurarea unor programe care s-au derulat în cadrul școlii noastre. De asemenea, părinții au fost atrași alături de școală prin forme variate de activități extrașcolare, determinându-i să adere la ideea de colaborare activă, acceptând rolul de factor răspunzător în devenirea propriului copil. Ei au venit chiar cu idei de realizare a unor activități extrașcolare. Am fost împreună în excursii, am organizat concursuri, am susținut programe artistice, care au permis acestora să vadă manifestările elevilor, precum și rezultatul muncii lor. Aceste activități extrașcolare au avut un impact neașteptat de mare în rândul părinților care au experimentat relații inedite cu copiii lor, fapt ce i-a determinat să-și schimbe radical, în mod pozitiv, atitudinea față de școală. Ca urmare a activităților derulate, legătura școlii cu familia s-a îmbunătățit considerabil, părinții simțindu-se utili, prezentând în acest fel un interes mai mare pentru școală. Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi. Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și comunitate, mediul extrașcolar și extrafamilial, activează elevul, obiect și subiect al educației.

Bibliografie:

Agabrian Mircea, „Parteneriate familie – școală - comunitate”, Editura Institutul European, Iași, 2005;
Baran Pescaru Adina, „Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate”, **Editura Aramis, București, 2004;**
Chiru Mihaela, „Cu părinții la școală – ghid pentru profesori”, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.

CREAȚIE

De ce-mi iubesc țara?

ALBASTRU pentru apele limpezi și reci, GALBEN pentru recoltele aurii ale câmpului și ROȘU pentru sângele picurat de pe armele ce au curățat pământul de piciorul dușmanului. Trei culori definite de șase litere împletite cu valuri sărate, ce alunecă peste nisipul fin, creste singuratic, mângâiate de nori și presărată cu oameni îngăduitori. Brațele lor calde, larg deschise oricărei ființe, te așteaptă cu bucate aromate și suflete pline de sfaturi și alinare.

Timp de 101 ani, în România, printre ramurile împodobite cu fructe dulci asemenea mierii, a dăinuit pacea, liniștea fiind străpunsă de graiul melodios al românilor. A fost și este o țară ale cărei bogății a atras priviri lacome, ce au încercat să își pună drapelul deasupra casei noastre. Însă, doar au încercat, deoarece, gloria ne-a aparținut și ne aparține, atâta vreme cât există oameni cu voință, ce prin munca lor, adaugă o nouă piesă lucrării începute de daci și romani, purtată în inimă de fiecare patriot, asemenea mie și vouă.

Da! Îmi iubesc țara! Nu-mi este teamă să o spun cu înverșunare și să mușc din fiecare cuvânt, de parcă ar fi un fruct dulce.

Beatrice TĂNASE, clasa a V-a E

De ce-mi iubesc țara?

Fiindcă patria mea,
Draga de ea,
A găzduit și găzduiește,
Eroi ce-o păzesc.
De-aici au plecat artiști,
Ce au devenit renumiți.
Numai Brâncuși, Nadia, Grigorescu,
Creangă, Voicu și Eminescu,
Sunt câțiva dintre ei,
Și tu poți exemplul să-l iei!
Pe 1 Decembrie, iară

România o cinștim!
Drapelul e sublim!
Roșu : vitejie
Vitejia strămoșilor în lupta iscusii
Galben : bucurie
Veseli să fiți
De cei 101 ani,
De țară împliniți!
Și albastru : cerul senin, înșorit,
Fără fum, gloanțe,
Fără nimic,
Să avem speranțe, zic !

David Alexandru BIBIRE, clasa a V-a E

Coordonator: **prof. Irina DIACONU**

Desen: **Diana BULUBAȘA**, clasa a V-a B

Coordonator: **prof. Liliana MEREACRE**

CREAȚIE

Toleranța

Eu mă numesc Negurici,
Mi se spune "Licurici".
Sunt o fată hărnicuță
Dar mică ș-un pic drăguță.

Muți prieteni mă iubesc,
Eu părinții mi-i mândresc,
Sunt o fată nu prea-naltă,
Dar și foarte tolerantă.

Fie gras, fie slab
Fie negru, fie alb
Fie român sau italian
La fel ca noi, uman.

Bunătațe, colegialitate
Toate sunt nerespectate
Toleranță, fapte bune
Să avem noi cât mai multe!

Alexia Nicole NEGURICI, clasa a VII-a D

Strada mea

Strada mea, exact,
E un loc abstract,
Livezi de pomi fructiferi,
Rodesc veri după veri,
Grădini pline de bogații
Și alte specii de floră, mii!
Vecinii sunt prietenoși,

Însă știu să petreacă,
Viața s-o mai îmblânzească!
Casele se remarcă care mai de care,
De la cea mai mică, până la cea mai mare,
Fiecare, cu altă înfățișare!
Sincer, sunt chiar norocos,
Să fiu locatarul unei străzi, unde totu-i frumos!

David Alexandru BIBIRE, clasa a V-a E

Coordonator: **prof. Irina Diaconu**

Desen: **Georgiana OPREA**, clasa a V-a A

Coordonator: **prof. Liliana MEREACRE**

CREAȚIE

Iarna

Iată c-a venit îndată
Iarna albă și bogată,
Cu fulgi mulți, sunt mii și mii,
Să-i bucare pe copii!

Priviți, au ieșit pe dată
Toți copiii laolaltă,
Să se bucare de nea
Și sa facă trânte-n ea.

Hai cu toții afară acuși,
Să ne dăm pe derdeluș
Și să facem, dacă vreți,
Împreună-un omuleț.

Totul este alb în jur,
De la case iese fum
Și te-mbie un miros
De măr copt, foarte gustos.

Daria Ștefania IRIMIA, clasa a V-a B

Desene: **Ioan ANDREESCU**, clasa a V-a B

Fabiana NĂSTASE, clasa a V-a B

Motanul meu, Tomi

Era cam monotonie
Până ca Tomi să vie,
Dar de când l-am adoptat
Viața noastră s-a schimbat.

Era mic și pricăjit
Noi cu drag l-am îngrijit
Și-acum mare-a devenit
Și este de nelipsit.

Georgiana OPREA, clasa a V-a B
Coordonator: **prof. Liliana MEREACRE**

CREAȚIE

Să ne îmbrățișăm!

Ziua Internațională a Îmbrățișărilor se serbează pe data de 21 ianuarie, când oricine poate îmbrățișa persoane cunoscute sau necunoscute. Această sărbătoare a apărut prima dată în Statele Unite ale Americii, în anul 1986, răspândindu-se în toată lumea. Autorul ideii a fost pastorul Kevin Zaborney, iar data aleasă nu este una întâmplătoare, deoarece luna ianuarie este mai puțin fericită pentru mulți oameni, întrucât este perioada când trebuie să se readapteze la sarcinile de rutină, după sărbători și vacanțe.

Din punctul meu de vedere, această zi este importantă, deoarece fiecare om are nevoie de atenție, afecțiune, siguranță, dar și de multă iubire. O îmbrățișare oferită unei persoane îi poate schimba starea sufletească, înveselindu-l. Dacă stăm și ne gândim, aceasta nu costă, nu poluează și nici nu ne afectează sănătatea.

Spre exemplu, există copii în lume, care sunt timizi și care nu comunică cu cei din jurul lor. Asta nu înseamnă că trebuie să îi înlăturăm sau să-i ocolim, deoarece și ei sunt oameni, indiferent de înfățișarea lor și, de asemenea, au drepturi și responsabilități egale. Trebuie să le oferim ajutor, pentru a-și deschide sufletul, deoarece este necesar ca un om să discute cu ceilalți și să se descarce. Când spun acest lucru, nu mă refer la termenul de „a-și descărca bateriile”, ci la faptul că trebuie să aibă încredere în persoanele de lângă ei, pentru a-și spune supărările. Ajutorul acordat poate consta într-o îmbrățișare (sau chiar mai multe), deoarece aceasta are o sumedenie de efecte pozitive. De asemenea, și patrupedele au nevoie de îmbrățișări, mai ales căteii, pentru că și ele sunt tot ființe, având nevoie de foarte multă dragoste și afecțiune.

O îmbrățișare îți poate schimba opinia față de alte persoane, starea de spirit, și a sănătății, dar și obținerea încrederii în cel de lângă tine, așa că data de 21 ianuarie îți dă ocazia de a primi și de a împărtăși îmbrățișări celor din jurul tău.

Așa că...să ne îmbrățișăm!!!

Daiana UNGUREANU, clasa a VI-a B

Coordonator: prof. Alina GROSU

Din dragoste pentru țara mea

România-i țara mea
Și sunt mândră că-i așa.
E frumoasă, roditoare
Și mereu înfloritoare.
Dar n-a fost mereu așa
C-a avut o viață grea.
A trecut prin bătălii,
A purtat victorii mii,
Condusă de voievozi
Și-apărată de noi toți.
Te iubesc, frumoasă țară!
Că ești cea de-odinioară.
La mulți ani lungi și duiosi,
Fericiti și bucuroși!

Bianca CHIPER, clasa a IV-a C

Coordonator: prof.învățământ primar Roxana ANTON

CREAȚIE

Primăvara neschimbată

Primăvara surâde,
Iarna s-a mai domolit,
Flora nu se mai ascunde,
Animalele din hibernare s-au trezit!
Soarele gonește norii plumburii,
Zăpada se topește...
Păsările se întorc, în stoluri, mii
Natura la viața se trezește!
Mireasma plutește și se zbate cu tărie,
Copiii ies afară să se joace ...
Orașul freamătă de bucurie,
Astrul Auriu, zâmbete face!
Vântul suav, răcoros, vestește și va vesti venirea
dimineții,
E timpul să mă trezesc,
E timpul vieții...

David Alexandru BIBIRE, clasa a V-a E

Coordonator: **prof. Irina DIACONU**

Fără violență!

Promitem, și ne ținem de cuvânt,
Să fie pentru toți ca un sfânt jurământ:
În clasă, ne purtăm respectuos,
Nu ne lovim, avem comportament frumos.
Noi nu vorbim urât și nici nu alergăm,
Suntem prietenoși, fără să ne certăm;
Iar dacă între noi apare o supărare,
O rezolvăm pe loc, cu calm și cu răbdare.
Cu doamna învățătoare ne sfătuim îndată,
Ca pacea și iubirea din nou să se arate.
Astfel vom da dovadă că suntem educați
Și, FĂRĂ VIOLENȚĂ, vom fi mereu ca frați!

Prof. înv. primar Ionela MĂGIRESCU

CREAȚIE

Iarna

Iarna este anotimpul meu preferat dintre toate. Mie îmi place iarna, deoarece mă pot juca în zăpadă alături de prietenii mei. Este foarte distractiv pentru copiii mari și mici.

Alte activități specifice iernii ar fi săniușul, schiatul și lupta cu bulgări de zăpadă.

Iarna, pe data de 1 Decembrie este Ziua Națională a României și o sărbătorim cu steaguri și cântând imnul țării. În acest anotimp mai sărbătorim Sfântul Nicolae, Crăciunul și Sfântul Ștefan.

De Sfântul Nicolae copiii își curăță pantofii și primesc în dar fructe și ciocolată.

De Crăciun copiii merg la colindat, iar la trecerea dintre ani la urat și cu steaua. Ei învață cântece și merg din casă în casă să îi anunțe pe oameni că a sosit Crăciunul. Un lucru foarte important este că toate familiile iau masa de Crăciun împreună și se unesc în fiecare an. Ne încălzim sufletește și ne dorim să fim așa în fiecare zi.

Locurile potrivite pentru a sărbători Crăciunul sunt la munte sau chiar acasă.

Așa cred eu că ar trebui să fie sărbătorită iarna mereu !

Sabin RAȚĂ, clasa a V-a A

Copilărie

Unde te grăbești copilărie

Așa voioasă și zglobie?

Tu mi-ai dat vise, bucurii și amintiri,

De care eu cu drag îmi voi aminti.

În inimă mereu te voi purta,

Cu drag aud chemarea ta,

Bucuros și plin de tine, dulcea mea copilărie,

Atât de suavă și de caldă însoțește-mă în viața toată,

Și pe nimeni nu lăsa să îți fure inocența.

Cosmin CIUBOTARU, clasa a VI-a A

Coordonator: **prof. Liliana MEREACRE**

CREAȚIE

Pericolul

Tigrul alb cu dungi negre a încercat să se ridice din culcușul comod. Încercând să facă un pas, s-a dezechilibrat și a căzut. A oftat. Ca întotdeauna, fratele lui îi făcea mereu farse. Dar de această dată a făcut ceva nou, i-a pus coada sub un bolovan greu.

A ținut ochii închiși până când a auzit pașii zgomotoși ai fratelui său. Când sunetele s-au oprit, a deschis ochii. S-a abținut cu greu să nu vorbească cu o voce furioasă. Însă, a inspirat adânc,

calmându-se.

- Când ai să termini cu farsele atunci voi fi fericit, a zis tigrul. Nu mai ești pui. Dacă...
- Dacă nu îți place ce fac, atunci eu plec, Mustăcioară. Departe. Apoi îmi povestești ce ai făcut.

Tigrul s-a înfuriat.

- Dacă vrei să faci ceva...
- Nu poți să taci chiar deloc...
- ...vânează cu mine.

Fratele tigrului a mârâit, apoi s-a întors cu spatele și a plecat spre grotă pe care ei o considerau casă.

Tigrul și-a tras coada de sub piatră, apoi s-a scuturat de praf. „Cine se crede el, chiar nu știi. Poate crede că e cel mai bun tigru din lume la toate lucrurile. Dar sigur nu-i așa. „Aruncând o ultimă privire furioasă spre intrarea în grotă, a început să meargă într-o oarecare direcție. La un moment dat, a început să se bucure de cântecele plăcute ale pasărilor și de liniștitul foșnet al frunzelor.

Brusc, a simțit cum ceva greu l-a pus la pământ. A început să se panicheze, dar greutatea îi fusese luată de pe el. Uitându-se spre cel care îl atacase, a văzut ca era o panteră neagră, care acum mârâia la fratele lui Rostogol. Mustăcioară avea să-i mulțumească foarte mult că-l salvase.

Dar acum trebuia să scape de pericol. A sărit pe inamic, dar acesta s-a ferit, el aterizând într-un morman de frunze. S-a scuturat, apoi a sărit iar spre panteră. De această dată, inamicul a fost prea preocupat de Rostogol, Mustăcioară aterizând pe adversar. Însă pantera era prea puternică l-a aruncat la doi metri distanță, iar când fratele tigrului a încercat să se apropie, împins de panteră, a alunecat spre marginea stâncii.

Mustăcioară...

Auzindu-și numele, a privit spre fratele său. Se ținea de marginea stâncii.

A făcut ochii mari cât două cepe. A încercat să-l prindă, dar pantera l-a pus la pământ, apoi l-a aruncat iar la doi metri distanță.

Rostogol căzuse deja de pe stâncă. Nu mai putea face nimic. Furios, s-a uitat la panteră, a aruncat cu viteză spre inamic și, neașteptat, l-a împins cu toată puterea spre marginea prăpastiei. Pantera, surprinsă, a încercat să se prindă de smocurile de iarbă, să-și înfigă ghearele în pământ, dar nu a putut.

Mustăcioară a rămas acolo. Trist. Dar știa că mereu fratele său va fi cu el, și că a putut să se răzbune.

Maysa DAVIDOF, clasa a V-a A

Coordonator: **prof. Liliana MEREACRE**

CREAȚIE

The Power of ONE

One hug can make a child feel protected,
One gift can make an orphan child happy,
One ice cream can save a friendship,
One bouquet of flowers can bring a smile,
One smile can change a day,
One book can change a life,
One moment can make a day,
One word can touch your soul.

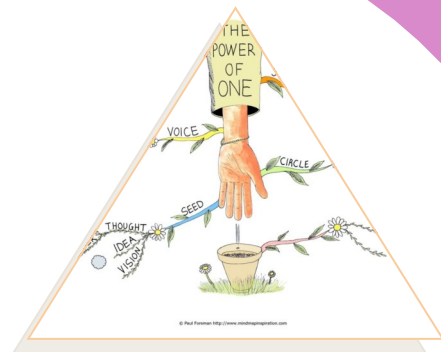
Iris BĂLĂȘOIU, clasa a VI-a D

One flower can make a girl happy,
One smile can make someone feel better,
One bad word hurts more than a punch,
One rain can save Australia,
One pen can teach a child to write,
One act of mercy can save a life,
One WW3 can destroy the planet.

Georgiana-Maria PORCARU, clasa a VI-a D

One smile can bloom a heart,
One look can bury a soul and set the whole city on fire,
But one person
Can bring spring in your heart,
Can blow your mind,
Can take away your tears and replace them with stars
With just one smile.

Teodora RUSU, clasa a VIII-a B

BIO poems

Alexia
Beautiful, tall, curious,
Who loves painting in sunny days,
Who feels happy,
Who needs quietude,
Who gives love,
Who fears loneliness,
Who would like to see joy,
Living in a loving family.

Alexia BUDĂU, clasa a VI-a D

Coordonator: **prof. Oana GHEORGHIESCU**

EDUCAȚIE

Reciclez...reutilizez...ambalaje!
”Și eu!...și eu!”...

Prof. Adriana VRABIE & minunații ”creativi” de la orele de ETAP

Într-o societate consumeristă ca a noastră, rolul ambalajelor este foarte important, lucru de care specialiștii în marketing țin seamă căutând soluțiile cele mai atractive pentru consumatori. Iar pentru consumatorii-copii, dintr-un scurt brainstorming care a precedat predarea conținuturilor noi la tema „Criterii de selecție a alimentelor” la clasa a V-a, a rezultat că un ambalaj atrăgător, viu colorat, cu imagine și slogan de impact, este garanția alegerii alimentului/produsului respectiv. În aceste condiții, rolul ambalajului nu mai este strict funcțional și practic, de asigurare a igienei și integrității produselor pe timpul transportului, depozitării și păstrării, de suport al informațiilor utilizatorilor, ci devine o adevărată carte de vizită a producătorului.

Din păcate însă pentru mulți dintre noi, **ambalaj** este aproape sinonim cu **deșeu**. Vorbim tot mai mult despre reciclarea deșeurilor de ambalaje, dar facem prea puțin pentru a pune în practică acest deziderat. Încă prea puțin. Campaniile de informare și conștientizare ajung greu la consumatori și tone de deșeuri pun zilnic în pericol sănătatea noastră și a generațiilor care vor veni după noi. Curios, deși „tobă” de informații despre reciclare, creativi în a construi mesaje/sloganuri/postere/afișe care să ne prevină asupra pericolului ne-reciclării asupra mediului, chiar elevii noștri au uneori un comportament în totală contradicție cu cele clamate. În sinceritatea specifică vârstei și generației lor, copiii au recunoscut că au fost puși în situația de a abandona deșeuri în locuri unde au fost cu părinții, prietenii (picnic-uri, excursii, drumeții) pentru că nu existau coșuri de gunoi sau pentru că „așa făcea toată lumea”. Dar aici intervin reprezentanții/decidenții noștri care au posibilitatea de a ne pune la dispoziție o legislație corespunzătoare și fără porțițe „interpretabile”. Și tot copiii au spus că mai multe măsuri ferme și aplicate celor ce nu țin cont de prevederile legislației în domeniul protecției mediului de invazia deșeurilor, le-ar garanta lor un viitor într-un mediu curat, nepoluat.

Până atunci, dat fiind specificul disciplinei noastre, Educație Tehnologică și Aplicații Practice, de cele mai multe ori deșeurile ne sunt materie primă pentru desfășurarea activităților practice, pentru realizarea unor produse utile și/sau decorative.

De câțiva ani îi las pe copii să decidă ce anume vor să facă dintr-un anumit deșeu și creativitatea lor mă impresionează plăcut de fiecare dată. Totodată îi provoc să găsească alternative la ambalajele atât de folosite de noi, cele din plastic, pentru că pungile de hârtie reciclată în care sunt puse cumpărăturile americanilor, de exemplu, își fac cu greu loc în supermarketurile noastre unde „domnesc” în continuare ambalajele din plastic. Cât despre celebra sacoșă de pânză a bunicii care „împodobește” până mai ieri poșetele doamnelor mai are mult până să devină un accesoriu util și unanim acceptat. Multe companii celebre au inscripționat astfel de sacoșe cu logo-urile lor și le-au oferit cadou clienților pentru a impulsiona folosirea lor în locul celor din plastic. Târgurile de produse artisanale oferă o gama variată, alegerea ne aparține!...

Am făcut și noi, din resturi textile sau chiar haine vechi, saculeți în care să ținem încălțăminte sport pentru perioada de iarna. Rezultatul a fost spectaculos, creativitatea în decorarea acestora la cote maxime!...A fost ”pretextul” datorită căruia am învățat/exersat să coasem, motivați de o secvență antologică: la decernarea premiilor Globurile de Aur-2020, Meryl Streep, faimoasa actriță americană a ”reparat”/cusut rochia celebrei colege Helen Mirren!...

EDUCAȚIE

Reciclez...reutilizez...ambalaje! ”Și eu!...și eu!”... (continuare)

N-a fost invitată vreo croitoreasă, cele două staruri au demonstrat utilitatea abilităților practice în situații de criză!... Problema reciclării ambalajelor-deșeurilor este spinoasă datorită faptului că necesită proceduri costisitoare și greu de utilizat. Și apoi, nu toate ambalajele pot fi reciclate. Pentru reciclarea hârtiei se folosesc mari cantități de energie, precum și substanțe chimice, iar ceea ce rezultă diferă substanțial de original din punct de vedere calitativ. Hârtia nu poate fi reciclată la nesfârșit, pentru că după 5-7 reciclări fibrele rezultate din pasta de hârtie obținută prin amestecarea deșeurilor cu apă devin prea uzate pentru a mai putea fi transformate în produse utilizabile. Însă protejarea pădurilor ar trebui să ne facă mai responsabili cu aruncarea hârtiei câtă vreme pentru a obține 700 de pungi de hârtie este necesară celuloza obținută dintr-un copac de 15 ani!...Din cutiile de pizza, îmbrăcate în ambalaje de cadouri, reutilizate, copiii au făcut rame pentru fotografii pe care le-au oferit cadou mamelor. Iar din caiete vechi am făcut plicuri cu mesaje pe care le-au scris din inimă colegilor de Crăciun, felicitări de Crăciun(folosind tehnica Iris Folding) sau adevărate minunății”floristice”.

Reciclarea ambalajelor din plastic, știut că acestea nu sunt biodegradabile ajută la conservarea resurselor de petrol. Procedul constă în mărunțirea acestora, transformarea lor în fulgi din care se obțin sticle PET, pahare, caserole, carcase, materiale izolatoare pentru saci de dormit, textile pentru confecții(din 10 PET-uri reciclate se fabrică un tricou iar din 50 un pulover!) etc. Din bidoane de diferite mărimi, pe care le-am tăiat fâșii peste care-am „împletit” resturi de lână am făcut coșulețe pentru ținut bijuterii, ornamentate cu flori din hârtie reciclată. Cele mai reciclate ambalaje la ora actuală sunt cele din aluminiu, pentru că procedeul nu duce la pierderea calităților produselor obținute mai apoi. Comparativ cu obținerea produselor din aluminiu din bauxită, cele obținute din deșeurilor reciclate consumă cu 95 % mai puțină energie. Din doze de aluminiu am făcut suporturi de rechizite pentru birou. Și ambalajele din oțel folosite pentru mai mult de 1500 de sortimente de conserve alimentare, vopsele, spray-uri sunt reciclate fără a-și pierde calitățile: cu energia necesară fabricării unei cutii de oțel noi se fac patru cutii din oțel reciclate! Ambalajelor de sticlă le-ar trebui un milion de ani pentru a se descompune în bucățele mici. Reciclarea acestora duce însă la economisirea materiilor prime componente: nisip, sodă, var a căror exploatare se face cu mari efecte poluante pentru atmosferă. Am reciclat becuri arse, le-am ”învelit” în sfoară și am făcut globuri pentru bradul de Crăciun.

Nici vechile jaluzele de la ferestrele claselor, înlocuite din cauza degradării ”nu au scăpat” ochiului vigilent al creativilor mei, așa că s-au transformat în semne de carte dăruite cu prilejul Zilei Naționale a României.

În definitiv pledoariile ecologiștilor pentru reciclarea deșeurilor au drept scop nu atât economisirea de resurse și energie atât de importante civilizației, cât mai ales reducerea cantităților de gunoi de pe Terra. O simplă alegere, folosirea pungilor de hârtie reciclată, a hârtiei reciclate pentru imprimarea documentelor salvează filtrele de substanțe poluante-pădurile noastre! Iar la disciplina Educație Tehnologică reciclarea deșeurilor este un demers interdisciplinar(matematică, chimie, fizică, educație plastică, biologie) care dacă este bine construit și condus aduce mare satisfacție elevilor. Lecțiile destinate lucrărilor practice, în care copiii lucrează dirijat sau independent sunt un minunat moment de reflecție, de transformare faptică, nu teoretică doar, în documente de proiectare didactică, a elevului în partener de învățare cu profesorul. Această abordare oferă acestuia din urmă provocarea de a transforma o oră banală, într-un model de activizare, motivare și apreciere a colectivului de elevi.

E atât de simplu și de ... eco să ne accesoriizăm ținuta cu o sacoșă haioasă din pânză, mult mai practică și mai ușor de folosit! Până să ne mulțumească urmașii vom putea să schimbăm noi ceva implicându-ne în protejarea planetei!

EDUCAȚIE

Creativitatea elevilor și artele vizuale

Prof. înv. primar Nicoleta BUDĂU

Dacă în țări ca USA, prin anii 60-70 creativitatea, ideile inovative au devenit politică de stat, în România s-a subliniat necesitatea dezvoltării creativității la elevi doar în ultimii ani, conceptul devenind un deziderat al învățământului românesc: „Dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative.” (Legea învățământului,

nr.85/1995,Art.3)

De ce se impune dezvoltarea, cultivarea și exploatarea creativității nu numai la copii, ci la toate vârstele? Cauzele sunt multiple: explozia informațională și, în același timp, perimarea ei rapidă, problemele majore cu care se confruntă omenirea (criza resurselor naturale, poluarea Terrei, criza în domeniul alimentației, criza politică, financiară), a căror rezolvare reclamă eforturi creative fără precedent.

Atât în Raportul Clubului de la Roma din 1979, dar și în anii care au urmat, specialiștii atenționau că învățarea de menținere, în noile condiții nu mai este eficientă, ci se impune o schimbare majoră: înlocuirea acesteia cu un tip de învățare care să poată aduce „schimbare, reînnoire, restructurare și reformulare de probleme”, pe care autorii au numit-o învățare inovatoare. Alvin Toffler considera că analfabetul de mâine nu e cel care nu știe să citească, ci cel care nu a știut cum să învețe.

Înainte de a vorbi despre creativitate, se impune necesitatea clarificării termenului. De-a lungul timpului, acest concept a fost folosit destul de rar. S-a identificat cu dotația, talentul, aptitudinea, imaginația, genialitatea. Nici în prezent nu poate fi vorba de o definiție unanim acceptată. Creativitatea înseamnă lucruri diferite pentru diferiți oameni. Poate fi definită la niveluri diferite: intelectual, spiritual, economic, social, sau din perspectiva unor domenii ca muzica, știința, artă, afaceri, etc.

Dicționarul Larousse de psihologie definește creativitatea ca „dispoziția de a crea, care există în stare potențială la toți indivizii de toate vârstele”

În concluzie, e greu să dăm o definiție unanim acceptată. Având în vedere caracterul foarte complex al creativității și, luând în considerare principalele dimensiuni ale acesteia, putem avansa o posibilă definiție, înțelesă ca „un proces de însușiri și aptitudini psihice care, în condiții favorabile, generează produse noi și de valoare pentru societate”.

Toate disciplinele pe care le parcurg elevii claselor primare, pot dezvolta o latură creativă a individului aflat în procesul educativ.

În cadrul orelor de arte vizuale, elevul are ocazia să-și dezvolte creativitatea plastică. Cu ajutorul acestei discipline, un bun pedagog poate reuși să stârnească dragostea pentru frumos, dar și mai important, bunul gust la copii. Trecând prin filtrul acestei discipline, copiii vor putea fi educați să aprecieze lucrările de artă consacrate, reușind să facă distincție între arta veritabilă și așa zisa artă pe care o întâlnim la orice pas în zilele noastre, datorită dezvoltării tehnologice și economice din ultimii 50 de ani pe plan național și mondial. Datorită tehnicilor, procedurilor și mijloacelor specifice disciplinei, putem obține niște fini observatori și mai târziu, adulți bine educați. Aceștia vor fi capabili să aprecieze și să selecteze formele de artă valoroase, în adevăratul sens al cuvântului. Vizitarea unor galerii de artă, observarea unor peisaje naturale deosebite, efectuarea unor fotografii în aer liber, pot fi doar câteva exemple de activități extra-curriculare, care pot servi scopului nostru final, acela de a „șlefui” niște „diamante brute”, care sunt copiii noștri. Dacă lumea ar fi mai frumoasă, ar fi și mai bună, cunoscute fiind influențele culorilor la nivel psihologic. Pătrunzând în taina culorii, noi ca pedagogi putem influența elevii, în mod indirect, prin sugestie sau prin jocuri în cadrul activităților de desen. Se pot face exerciții de observare a modului în care se îmbracă unele persoane din anturajul copiilor, le putem cere să-și observe rudele, vecinii și colegii.

EDUCAȚIE

Creativitatea elevilor și artele vizuale (continuare)

Experiența mă face să afirm că elevii consideră copiii îmbrăcați în culori închise ca fiind niște copii triști, iar cei îmbrăcați în culori calde sau deschise sunt considerați veseli, pentru simplul fapt că le dă o stare de bine culoarea pe care o privesc.

Dacă ne raportăm la înfațișarea unei persoane, putem pune în practică jocuri asemănătoare. Elevul poate fi îndrumat și încurajat să observe schimbările expresiei feței, în funcție de sentimentele celui observat.

Schimbând ideea, pot spune că desenul dezvoltă, printre altele, chiar și simțul altruist. Se poate folosi schimbul de lucrări. Iar dacă nu-și oferă lucrările din proprie inițiativă, este bine să li se sugereze acest lucru. Iși pot oferi lucrările membrilor familiei, educatorului sau colegilor. Cel puțin din partea educatorului vor primi aprecieri de ordin pozitiv, lucru care în mod sigur le va aduce satisfacție și îmbunătățirea stimei de sine. Emoțiile de ordin pozitiv, contribuie la o dezvoltare armonioasă a personalității lor.

Dacă ținem cont de aceste lucruri extrem de simple, și de ideile exprimate anterior, închei prin a spune că educația plastică nu trebuie tratată cu superficialitate, pentru că are o influență mult mai mare decât suntem dispuși să recunoaștem uneori.

EDUCAȚIE

Integrarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă

Prof. înv. primar Mariana COSTANTINESCU

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...”

Declarația de la Salamanca - Spania, 1994

Incluziunea = oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății.

Copii cu cerințe educative speciale/cu risc sporit de vulnerabilitate:

- copiii migranților și rămași fără îngrijire părintească;
- copiii din familii numeroase și/sau monoparentale;
- copiii din familii cu nivel de trai scăzut;
- copiii care au fost/sunt supuși abuzurilor și exploatării;
- copiii cu dizabilități;
- copiii contaminați sau care trăiesc în familii afectate de HIV/SIDA;
- copiii cu comportament deviant și/sau în conflict cu legea.

Educația incluzivă:

- susține și confirmă că **toți copiii pot învăța** și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare;
- urmărește să **identifice și să minimizeze barierele învățării**;
- este **mai cuprinzătoare** decât educația formală obișnuită cuprinzând: educația pentru familie, pentru comunitate, alte oportunități de educație în afara școlii;
- presupune **schimbare de atitudini, comportamente, curriculum**, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu c.e.s.;
- este un **proces dinamic**, care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și context;
- este **parte a strategiei** de dezvoltare a unei societăți incluzive. (Vaida, T.)

Cum se realizează educația incluzivă?

Existența și aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul centrării pe copil, principiul intervenției timpurii, principiul educației de bază pentru toți copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării și parteneriatului.

Punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.

Elaborarea unui curriculum „incluziv“, care să se definească prin flexibilitate și diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situațiilor de învățare și a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor și tipurilor de învățare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.

EDUCAȚIE

Integrarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă (Continuare)

Crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin la toate nivelurile învățământului: asistență psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistență socială, medicală, sprijin în învățare (învățător/profesor de sprijin).

Forme ale integrării copiilor cu C.E.S. în școala românească

Cooperarea școlii obișnuite cu școala specială: prima coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.

Organizarea unei clase speciale în școala obișnuită: copiii deficienți sunt integrați în școli de masă unde să intre în relație cu elevii obișnuți, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și al specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.

Amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă: profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este profesorul de sprijin care desfașoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

Modelul itinerant favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Aspecte importante ale procesului de integrare a copiilor cu C.E.S.

Depistarea copiilor cu C.E.S.

Exemple de caracteristici generale ale copiilor cu C.E.S.:

- hiperactivitate;
- slabă capacitate de a fi atent;
- orientare confuză în spațiu și timp;
- incapacitatea de a urmări instrucțiuni orale;
- poftă necontrolată de dulce/hipoglicemie;
- este ambidextru (după vârsta de 8 ani);
- inversează literele sau cuvintele;
- face frecvent greșeli de ortografie;
- prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul;
- nu poate sări coarda;
- dificultăți la încheierea nasturilor, la legarea șireturilor;
- mod defectuos de a ține creionul în mână;
- caligrafie mediocră;
- incapacitate de a sări;

EDUCAȚIE

Integrarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă (Continuare)

stângăcie;
ezitări la coborârea scărilor;
dificultăți de sta într-un picior.

Documente necesare

- **Certificatul de expertiză și orientare școlară și profesională**

Familia trebuie să depună la Direcția Județeană de Asistență Socială și Protecția copilului o cerere prin care solicită evaluarea copilului în cadrul Serviciului de Evaluare Complexă de către Comisia de Protecție a Copilului. Aici i se vor solicita familiei unele investigații medicale având drept subiect copilul. Dovezile investigațiilor medicale vor face parte din dosarul pe care familia îl va întocmi pentru Comisia de Evaluare care le va lua în considerare în demersul de diagnosticare și orientare a copilului.

Acest document este absolut necesar pentru a se putea solicita serviciile unui profesor de sprijin pentru copilul în cauză.

- **Planul de servicii personalizate (PSP)**

PSP conține informații biografice, tipuri de servicii (educaționale, sociale, medicale, psihologice etc.) de care va beneficia copilul, competențe, niveluri și dificultăți de realizare, scopuri și obiective ale învățării, aspecte de parteneriat cu părinții copilului, alți specialiști, comunitatea locală etc.

- **Planul de intervenție personalizat (PIP)**

În PIP se prevăd conținuturile, metodologiile de lucru, criteriile minimale de apreciere a progresului, a modalităților și instrumentelor de evaluare.

- **Derularea planului de intervenție**

Se precizează domeniul și scopul programului de intervenție, parametrul urmărit/ tema/ unitatea de învățare, obiectivele, secvențele educative/ activitățile de învățare, perioada de timp, metode și mijloace didactice, metode și instrumente de evaluare.

- **Programul de înregistrare al copiilor cu CES, prin realizarea unei baze de date specifice la nivelul școlii**

În cazul în care familia nu cooperează în vederea evaluării copilului cu C.E.S., școala poate cere o evaluare a Comisiei Interne de Evaluare Continuă din cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă. Această comisie face o evaluare doar la nivel educațional și nu eliberează Certificate de expertiză și orientare școlară / profesională. În baza acestei evaluări școala poate întocmi și aplica un plan de intervenție personalizată în cazul copilului evaluat.

Proiectarea curriculară în cazul copiilor cu C.E.S.

Există 6 principii ale proiectării curriculare în cazul copiilor cu C.E.S.:

accent pe ideile fundamentale;
utilizarea unor strategii didactice de bază;
asigurarea de suport intermediar în realizarea oricăror acțiuni;
integrarea strategică a cunoștințelor;

EDUCAȚIE

Integrarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă (Continuare)

recapitularea obiectivă a acestora;
asigurarea unui fond primar de cunoștințe.

Această proiectare se face de către profesorul de sprijin în colaborare cu celelalte cadre didactice care predau la clasă, urmărindu-se formarea competențelor de bază de citit, scris, socotit, prin: recapitulare, conversație, lucru în grup și utilizarea de material intuitiv.

În cazul în care numărul copiilor cu c.e.s. reprezintă 10-15% din numărul elevilor clasei, atunci predarea se va realiza în parteneriat: învățător/profesor de specialitate și profesor de sprijin.

Profesorul de sprijin poate desfășura și activități individuale cu elevul în afara clasei de elevi de 2-3 ori pe săptămână sau în afara orelor de curs. Ultimele două modalități sunt mai des utilizate,

în detrimentul primei care este, de fapt, cea mai eficientă. Celelalte presupun excluderea copilului cu c.e.s. din grupul clasei și astfel principalul obiectiv al recuperării și ameliorării acestor copii, acela de a socializa, este eliminat. Ceea ce se urmărește nu este neapărat progresul intelectual al copilului cu c.e.s., cât progresul la nivel social și aptitudinal al acestuia.

În cazul în care într-o clasă există un copil cu C.E.S., în funcție de nivelul deficiențelor diagnosticate, se va diminua efectivul maxim al clasei cu 1-2 elevi.

Îndatoririle părinților copilului cu C.E.S.:

- să faciliteze evaluarea și diagnosticarea precoce a copiilor în vederea intervenției timpurii;
- să colaboreze cu școala în vederea integrării cu succes a copiilor în activitatea școlară:
schimb permanent de informații între școală și familie;
sprijin reciproc în elaborarea PSP și PIP;
participarea la activități de consiliere a părinților;
implicarea în organizarea unor activități extracurriculare;
- să acorde ajutor copiilor în pregătirea temelor;
să se implice în organizarea timpului liber al copiilor, implicându-I în activități în aer liber, activități sportive etc.

Bibliografie:

Asociația RENINCO România – „Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale”,
<http://profesoriiitineranti.files.wordpress.com/2013/01/ghid.pdf>

Coord. Horga, I., Jigău, M. – „Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă”, Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, București, 2009, www.unicef.ro

1. Coord. din partea UNICEF Moldova Tomșa, S. și colab. – „Înțelege-mă, ascultă-mă... Ghid pentru specialiștii din domeniul îngrijirii și protecției copilului” în cadrul proiectului „Consolidarea sistemului local de referire și dezvoltarea unui sistem integrat de servicii sociale”, implementat de Asociația SOMATO, în parteneriat cu Primăria Bălți și Institutul de Reforme Penale, cu suportul financiar al Reprezentanței UNICEF în Republica Moldova, Bălți, 2011

EDUCAȚIE

Probleme distractive

Prof. învă. primar Ana Raluca PATRICHI

- I . 10 cărți avea Bogdan
8 pe-un raft, restu-n ghiozdan.
De pe raftul cel prăfos
Chițibus cel hoț a ros
Cu mult chef și cu mult zor
Cărțile pân-la cotor.
Băiețelu-i supărat
Câte cărți au mai scăpat?

R: $10-8=2$

- II . La streășina casei mele
Eu am 9 rândunele.
Două-s mari, iar restul pui.
Câte-s mici, poți să îmi spui?

R: $9-2=7$

- III . Eu sunt fratele lui Dan
7 ani de-acasă am.
Da-mpreună cu Dănuț
Avem 9 ani bătuți.
Socotelile-s ușoare!
Știi câți ani mezinul are?

R: $9-7=2$

- IV . 6 alune, 3 castane
Schimbă Ana pe baloane.
Cum balonul valorează
Două alune și-o castană,
Poți să-mi spui cu mintea trează
Ce baloane are Ana?

R: $(2a+1c)+(2a+1c)+(2a+1c) = 3$ baloane

- V . De pe-un străt cu multe flori
Am cules 7 în zori:
Trei din ele-am oferit
Prietenului îndrăgit.
Una mi s-a ofilit.
Câte flori au mai rămas
Să le pun pe masă-n vas?

R: $7-3-1=3$

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. dr. Liliana ADOCHIȚEI

Prof. Anca Ștefania CRĂCIUN

Prof. Elena Alina GROSU

Prof. Irina DIACONU

Prof. Liliana MEREACRE

Prof. Roxana PATRICHE

Prof. Liliana CREANGĂ

Prof. Costina ZAHARIA

Prof. Ionela MĂGIRESCU

Prof. Ileana VÎRLAN

Prof. Cătălina BEȘA

Prof. Raluca PATRICHI

Prof. Alina BARBU

Prof. Marcela ACĂR

Prof. Raluca NICOLAU

Prof. Oana GHEORGHIESCU

Prof. Mariana CONSTANTINESCU

Prof. Laura MORĂRAȘU

Prof. Mariana TUDOR

Prof. Roxana ANTON